

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 149 τῆς 26ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος, ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμος τοῦ 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἀριθμὸς 29 τοῦ 1962

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ ΑΓΡΟΤΩΝ
ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς:—

1. Ὁ παρὼν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ «Περὶ Ἀνακουφίσεως Ὑποχρεωτῶν Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμος τοῦ 1962.» Συνοπτικὸς
τίτλος.
2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς εἰς ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.
 - «ἀγωγή» περιλαμβάνει πᾶσαν ἀστικῆς φύσεως διαδικασίαν, ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου:
 - «γεωργία» περιλαμβάνει τὴν κηπουρικὴν, τὴν καλλιέργειαν ὀπωρῶν, τὴν γαλακτοκομίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ τὴν χρῆσιν οἰασδῆποτε γαίας διὰ βοσκῆς· ὁ ὅρος «γεωργικὸς» ἐρμηνεύεται ἀναλόγως:
 - «Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου:
 - «καθωρισμένη ἡμερομηνία» σημαίνει τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1962:
 - «κίνητη ἰδιοκτησία» σημαίνει—
 - (α) πᾶν ζῶον, ἐργαλεῖον ἢ ἕτερον ὄργανον, χρησιμοποιούμενον συνήθως διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν:
 - (β) πᾶσαν γεωργικὴν μηχανὴν ἢ μηχανήμα λειτουργοῦν εἴτε διὰ τῶν χειρῶν, εἴτε διὰ μηχανικῆς ἢ ηλεκτρικῆς δυνάμεως ἢ ἑτέρας ἐνεργείας, τὸ ὅποιον χρησιμοποιεῖται συνήθως ὑπὸ γεωργῶν διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν, ἢ διὰ τὴν συλλογὴν, τὸν καθαρισμὸν ἢ τὴν παρασκευὴν πρὸς πώλησιν εἰς ἀκατέργαστον κατάστασιν οἰουδήποτε γεωργικοῦ προϊόντος:
 - «κτήνη» περιλαμβάνει πᾶν ζῶον ὅπερ ἐκτρέφεται ἐπὶ τῷ τέλει παραγωγῆς τροφίμων, ἐρίου, μετάξης, δερμάτων ἢ γούνας ἢ ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν:

«οἰκογένεια» σημαίνει τὸν σύζυγον, τὴν σύζυγον, υἱόν, θυγατέρα, πατέρα ἢ μητέρα τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τῖνα ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἐξαρτᾶται, μερικῶς ἢ καθ' ὅλοκληρίαν, ἐξ αὐτοῦ.

«ὀφειλέτης» σημαίνει ὀφειλέτην ὅστις κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι πολίτης τῆς Δημοκρατίας καί—

- (α) ἐπάγεται κυρίως τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς γεωργίας· καὶ
- (β) καταγίνεται εἰς τὴν γεωργίαν προσωπικῶς ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἢ διὰ μισθωτῶν ἐκτάκτων ἐργατῶν· καὶ
- (γ) κέκτηται κατὰ κυριότητα ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢς ἢ ὑπολογισμένη ἀξία, ὡς αὕτη δείκνυται ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κτηματολογικοῦ Γραφείου, δὲν ὑπερβαίνει ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς τὸ ποσὸν τῶν χιλίων πεντακοσίων λιρῶν.

«Συνεργατικὴ Ἑταιρεία» σημαίνει Συνεργατικὴν Ἑταιρείαν ἐγγεγραμμένην ἢ θεωρουμένην ὡς ἐγγεγραμμένην, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Συνεργατικῶν Ἑταιρειῶν Νόμου.

Κεφ. 114.

«Τράπεζα» σημαίνει Τράπεζαν ἣτις κέκτηται ἄδειαν ἀσκήσεως, καὶ ἀσκεῖ Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ.

«χρέος» περιλαμβάνει τὰς πάσης φύσεως ὑποχρεώσεις ὀφειλέτου τινός, ἡσφαλισμένας ἢ μὴ, εἴτε αὗται ὀφείλονται δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διατάγματος, εἴτε δυνάμει συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς, εἴτε ἄλλως· πῶς, καὶ εἴτε αὗται κατέστησαν ἤδη ἀπαιτηταί, εἴτε θὰ καταστῶσιν ἀπαιτηταί ἐν τῷ μέλλοντι.

Νοεῖται ὅτι δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἀκόλουθα χρέη (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενα ὡς «ἐξηρημένα χρέη») :—

- (α) οἰονδήποτε ποσὸν ἐφ' ὅσον ἡ ὑποχρέωσις πληρωμῆς τελεῖ ὑπὸ αἵρεσιν·
- (β) οἰονδήποτε ποσὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος γαίας τινός ὅπερ καταβάλλεται ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ γαῖα αὕτη κάλλιεργεῖται ἐν συνεταιρισμῷ, ἢ οἰονδήποτε μίσθωμα ὀφειλόμενον ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε γεωργικὴν γαῖαν εἰς πρόσωπον ὅπερ κέκτηται τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις ἵνα χαρακτηρισθῇ ὡς ὀφειλέτης, καίτοι δυνατόν νὰ μὴ χρεωστῇ τι εἰς ἕτερον πρόσωπον·
- (γ) ποσὰ εἰσπρακτέα—
 - (i) ὡς φόρος ἢ τέλος δυνάμει τοῦ περὶ Εἰσπράξεως Φόρων Νόμου, ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἢ ὡς φόρος ἢ τέλος ἐπιβληθέν ὑπὸ τίνος Κοινοτικῆς Συνελεύσεως· ἢ
 - (ii) ὡς χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβληθεῖσα δυνάμει τῆς Ποινικῆς Δικονομίας·

Κεφ. 329.

Κεφ. 155.

- (δ) οἰονδήποτε ποσὸν, ἢ ἀγωγή διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὁποίου παρεγράφη διὰ τῆς παρέδου τοῦ χρόνου, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Παραγραφῆς Ἀγωγῶν Νόμου, ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου, ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ, Νόμου·

Κεφ. 15.

- (ε) δάνειον χορηγηθὲν ὑπὸ τίνος Τραπεζῆς·
- (στ) Κυβερνητικὸν δάνειον ἐκχωρηθὲν εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Κύπρου Λτδ. δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Κύπρου Λτδ. (Εἰδικὰ Προνόμια) Νόμου, ὅπερ ἅμα τῇ τοιαύτῃ ἐκχωρήσει, λογίζεται δι' ἅπαντας τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς δάνειον χορηγηθὲν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Κύπρου Λτδ.

Κεφ. 122.

- (ζ) δάνειον χορηγηθὲν ὑπὸ Συνεργατικῆς Ἑταιρείας·
- (η) ἡμερομίσθια ἢ μισθοὶ γραφέως ἢ ὑπηρετοῦ ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας τῷ ὀφειλέτῃ·
- (θ) ἅπαντα τὰ ἡμερομίσθια χειρῶνακτος ἢ ἐργάτου, ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας τῷ ὀφειλέτῃ·

3.—(1) Καθιδρύεται δικαστήριον ὡς προβλέπεται ἐν ἐδαφίῳ (2), διὰ τὴν ἀνακούφισιν ὀφειλετῶν (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενον ὡς «δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν»), ἵνα ἐνάσκη, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, τὴν δικαιοδοσίαν ἥτις ἀνατίθεται τῷ τοιοῦτῳ δικαστηρίῳ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου.

Σύστασις δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν.

(2) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν σύγκειται ἐκ τοιοῦτων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν ὡς τὸ Ἀνωτάτον Δικαστήριον ἤθελεν ὑποδείξει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ Ἀνωτάτον Δικαστικὸν Συμβούλιόν δύναται, ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου τοῦ 1960 διαλαμβανομένου, νὰ διορίσῃ προσωρινῶς τοιοῦτον ἀριθμὸν προσθέτων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς τέσσαρες, ὡς ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖος διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου 1960, καὶ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν ποσὸν προβλέπεται ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ :

14 τοῦ 1960.

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ Δικηγόρων Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ Δικηγόρων (Τροποποιητικοῦ) Νόμου 1961, δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἀναφορικῶς πρὸς προσθέτους Ἐπαρχιακοὺς Δικαστὰς διορισθέντας δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς ἀνωτέρω ἐπιφυλάξεως.

14 τοῦ 1960.

Κεφ. 2.

42 τοῦ 1961.

(3) Ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐνασκεῖται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας, ὑφ' ἐνὸς καὶ μόνον ἐκδικάζοντος δικαστοῦ.

(4) Ὅσάκις τὸ δικαστήριον σύγκειται ἐξ ἀρτίου ἀριθμοῦ δικαστῶν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ ἀπόφασις εἶναι ἐναντίον τοῦ διαδίκου ὅστις φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὁσάκις τὸ ζήτημα ἀφορᾷ εἰς τὸ παραδεκτὸν ἀποδεικτικῶν τινος στοιχείου, ἐναντίον τοῦ διαδίκου ὅστις ἐξαιτεῖται ὅπως τὸ τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον γίνῃ παραδεκτόν.

(5) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου δικαιοδοσίας αὐτοῦ, δύναται, τηρουμένου οἰοῦντι κανονισμοῦ ὅστις ἤθελεν ἐκδοθῇ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, νὰ ἐνασκήσῃ τοιαύτας ἐτέρας παρεμπιπτούσας καὶ συμπληρωματικὰς ἐξουσίας ὡς ἤθελον καταστή ἀναγκαῖαι, ἵνα τὸ δικαστήριον δυνηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ τελεσιδικῶς καὶ πλήρως ἀναφορικῶς πρὸς ἅπαντα τὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπίδικα ζητήματα.

(6) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐνάσκει τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Δημοκρατίαν, καὶ συνέρχεται εἰς τόπους καθοριζομένους ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

4. Τηρουμένου τοῦ διαδικαστικοῦ κανονισμοῦ, αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ὑπόκεινται εἰς ἐφέσιν ἀσκουμένην ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἐφέσεις.

5. Τὸ Ἀνωτάτον Δικαστήριον καθιστᾷ ὠρισμένους δικαστικούς ὑπαλλήλους, ὑπαλλήλους τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, ἵνα ἐνασκῶσιν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐκάστοτε καθοριζόμενα καθήκοντα αὐτῶν ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο :

Ἐνδεδειγμένοι τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν.

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ διορισθῶσιν προσωρινῶς οἱ ἀναγκαῖοι διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον πρόσθετοι ὑπαλλήλοι (περιλαμβανομένου τοῦ γενικοῦ γραμματειακοῦ προσωπικοῦ), οἵτινες δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς δεκατρεῖς, τὸ δὲ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν ποσὸν θὰ προνοηθῇ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

Δικαστήριο
δικαστηρίου
ἀνακουφίσε-
ως ἄγροτων
ὀφειλετών.

16. (1) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης αἰτήσεως (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «αἰτήσεις ἀνακουφίσεως»), ὑποβαλλομένης ὑφ' οἰουδήποτε ὀφειλέτου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, καί, ὡσάκις τοῦτο ἐνδεικνύται ἐκ τῶν περιστάσεων, διατάττει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὅπως—

- (α) πᾶν χρέος διαλαμβανόμενον ἐν τῇ αἰτήσει ἀνακουφίσεως καταβάλληται διὰ δόσεων· τὸ ποσὸν ἐκάστης τοιαύτης δόσεως, ὁ χρόνος καθ' ὃν αὕτη καθίσταται πληρωτέα ὡς καὶ ἡ περίοδος, ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ δώδεκα ἔτη, ἐν ἧ τὸ χρέος θεὸν ὅπως ἀποπληρωθῇ, καθορίζονται ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει:

Νοεῖται ὅτι ὡσάκις ἡ μὴ ἐκπνεύσασα συμβατική περίοδος ἢ προβλεπομένη διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοιοῦτου χρέους ὑπερβαίνει τὰ δώδεκα ἔτη, τὸ δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου ἐκδιδόμενον διάταγμα ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰς καθυστερημένας πληρωμὰς τοῦ τοιοῦτου χρέους:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ὡσάκις τὸ τοιοῦτον χρέος ἀπορρέει ἐκ συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών θὰ ἐνασκή τὰς ἐξουσίας δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7.

- (β) τὸ συμπεφωνημένον ποσοστὸν τόκου ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου χρέους μειωθῇ εἰς τοιοῦτον ποσοστὸν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, ὡς τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών ἤθελεν ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἀποφασίσαι:

Νοεῖται ὅτι οὐδὲν διάταγμα ἐκδίδεται δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου ἐὰν τὸ συμπεφωνημένον ποσοστὸν τόκου εἶναι ἔλασσον τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος.

(2) Τηρουμένου τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών δύναται νὰ παράσχη τῷ ὀφειλέτῃ ἄδειαν ὅπως ζητήσῃ δι' αἰτήσεως τὴν ἐπανάληψιν δικαιοπραξίας τινὸς ἐὰν ἀποδείχθῃ ἐπαρκῶς εἰς τὸ τοιοῦτον δικαστήριον, ὅτι οἱ πληρωθέντες ἢ οἱ καθυστερημένοι ἢ ἀμφότεροι οἱ τόκοι ἐπὶ τοῦ χρέους ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τοῦ τοιοῦτου χρέους, ἢ ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου ὑπερβαίνει τὸ νόμιμον ποσοστὸν τόκου, ἢ ὅτι τὰ ἐπιβληθέντα δι' ἐξόδα, ἐρέυνας, πρόστιμα, φιλοδωρήματα, ἀσφάλιστρα, ἀνανεώσεις ἢ δι' οἷα σδήποτε ἑτέρας ἐπιβαρύνσεις, ποσὰ εἶναι ὑπερβολικά· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών δύναται νὰ διατάξῃ ἐπανάληψιν τῆς δικαιοπραξίας καὶ τὴν λῆψιν λογαριασμῶν μεταξὺ τοῦ πιστωτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐκτεθέντος λογαριασμοῦ, γραμματίου, υποθήκης ἢ ἑτέρας συμφωνίας σκοπούσης τὴν δημιουργίαν ἐνοχικῆς ὑποχρεώσεως, καὶ νὰ παράσχη τῷ ὀφειλέτῃ ἀνακούφισιν διὰ πᾶν ποσὸν ὅπερ ὑπεβλήθη ἢ κατεβλήθη καὶ κατεδείχθη οὕτω ὅτι εἶναι ὑπερβολικόν.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐδαφίου (1) ὁ ὅρος «περιστάσεις» περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων—

- (α) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τοῦ ὀφειλέτου ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸ σύνολον τῶν χρεῶν αὐτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τοῦ ἑτήσιου εἰσοδήματος αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, τῶν οἰκογενειακῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ τὴν ἐκτροφὴν τῶν ζώων αὐτοῦ ἐξόδων·
- (β) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὰς περιστάσεις καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνήφθη τὸ τοιοῦτον χρέος·
- (γ) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ πιστωτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν χρεῶν αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον τοῦ ποσοστοῦ τοῦ τόκου ὅπερ καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τοιαῦτα χρέη·

(δ) τὸ ζήτημα κατὰ πόσον θὰ ἐπενεχθῇ μείζων βλάβη διὰ τῆς ἐκδόσεως διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ διὰ τῆς μὴ ἐκδόσεως αὐτοῦ·

(ε) τὴν ἐπίδρασιν ἣν ἤθελεν ἔχει οἰοσδήποτε τῶν προμνησθέντων παραγόντων ἐπὶ τῶν ἐτέρων τοιούτων.

7.—(1) Ἐὰν χρέος διαλαμβανόμενον ἐν τινι αἰτήσῃ ἀνακουφίσεως προκύπτει ἐκ συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς, ὡσάκις τοῦτο ἐνδείκνυται ἐκ τῶν περιστάσεων, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποφάσεως αὐτοῦ—

Διατάξεις
ἀφορῶσαι
εἰς συμβάσεις
ἐνοικιαγορᾶς.

(α) ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι ἀκίνητος ἰδιοκτησία, θὰ παρατείνῃ τὸν μὴ ἐκπνεύσαντα εἰσέτι χρόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τῆς ἐνοικιαγορᾶς, εἰς χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ ἐννέα ἔτη·

(β) ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι κινήτη ἰδιοκτησία, θὰ παρατείνῃ τὸν μὴ ἐκπνεύσαντα εἰσέτι χρόνον πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐνοικιαγορᾶς, εἰς χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ τέσσαρα ἔτη·

καὶ ἐν ἑκατέρῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁδηγίαν δι' ὧν καθορίζεται, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ὀφειλέτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος ἐνοικιαγορᾶς συμφώνως ταῖς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐκδοθείσαις ὁδηγίαις· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὰς κατὰ τὸ δοκοῦν ἀναγκαίας ὁδηγίας ἵνα διαφυλαχθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς ἀπὸ πάσης ἀπωλείας ἢ ἐπαγωγῆς ζημίας.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«περιστάσεις» κέκτηται τὴν ἐννοίαν ἣν ἀπέδωκεν εἰς τὸν τοιοῦτον ὅρον τὸ ἐδάφιον (3) τοῦ ἄρθρου 6 λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν ὡσαύτως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀναπτύξεως ἣτις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τῆς συνιστώσης τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς, ὡσαύτως δὲ τῆς ἐκτάσεως καθ' ἣν ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία εἶναι οὐσιωδῶς ἀναγκαία ὡς μέσον ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τοῦ ὀφειλέτου.

«τίμημα ἐνοικιαγορᾶς» σημαίνει τὸ ὀλικὸν ποσὸν ὅπερ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δυνάμει τῆς συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς.

8.—(1) Πᾶς ὀφειλέτης δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παρόδου ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, νὰ ζητήσῃ δι' αἰτήσεως ἐν τῷ νενομισμένῳ τύπῳ, ὅπως τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν παράσῃ αὐτῷ ἀνακούφισιν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε χρέος συναφθὲν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, καὶ ὀφειλόμενον ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ἀτομικῶς εἴτε ὁμοῦ μεθ' ἐτέρου προσώπου.

Αἰτήσις ἀνακουφίσεως.
Ἀκολουθεῖται διαδικασία.

(2) Πᾶσα τοιαύτη αἴτησις διαλαμβάνει ἅπαντα τὰ χρέη τοῦ ὀφειλέτου ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, κατὰστασιν δεικνύουσας ἅπαντα τὰ χρέη τοῦ ὀφειλέτου ἅτινα συνήφθησαν μετὰ τὴν καθωρισμένην ἡμερομηνίαν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐξηρημένα χρέη, ὡσαύτως δὲ κατὰστασιν δεικνύουσας πᾶσαν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν τοῦ ὀφειλέτου.

(3) Εὐθὺς ὡς ληφθῇ αἴτησις ἀνακουφίσεως, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐξετάζει ταύτην τὸ ταχύτερον δυνατόν, καὶ ἀποφασίζει διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας ὡς ἤθελε προβλεφθῇ ἐν Διαδικαστικῷ Κανονισμῷ ἐκδοθησομένῳ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ εἴτε ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν, εἴτε παρέχει, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 9, ἀνακούφισιν ὡς προβλέπεται ἐν ἐδαφίῳ (1) τοῦ ἄρθρου 6, ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐν ἐδαφίῳ (1) τοῦ ἄρθρου 7.